

INTERCESSOR (1) *sb m*

I sg intercessorem.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Ten, który wstawia się za kimś, interweniuje w czyjejs sprawie, działa w zastępstwie kogo [intercessor – zastępca BartBydg; – przyczyńca, zastępca, obrońca Mącz 44c; – przekazca Calep; przeszkodnik, pośrednik, rękojmia – intercessor Cn]: Intercessorem może być Woiewodá, y gléyt może dác ofkárzonym do okazania íprawiedliwości. WOiewodá nász onéy ziemi/ temu vciekájącemu może dác gléyt do dwu Miesiący/ y onégo zbieglégo może chowác. W którym to czásie tenże Woiewodá [...] temu zbieglému niech ízuka łálki/ ábyfmy go ku íprawiedliwości dopuścili. SarnStat 242.

Synonimy: jednacz, obrońca, przekaźca, przyczyńca, rękojmia, sprawca, zastępca.

IM